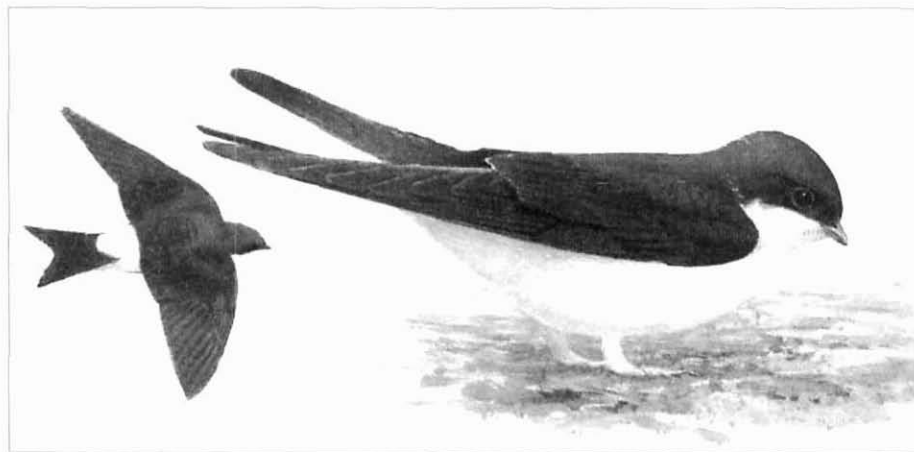

L'Oreneta

Oreneta Cuablanca (*Delichon urbica*)

Aquest ocell tan present entre nosaltres i tan pròxim, és un ocell molt bonic i, a diferència de molts altres ocells, és força conegut. L'oreneta cuablanca és coneguda pels seus nius. Aquests són els típics nius de fang encastats sota balcons, cornises, porxos... Aquests nius són un quart de circumferència amb una única obertura. Durant la reproducció, aquestes orenetes s'agrupen formant colònies de cria. L'oreneta cuablanca podríem dir que és un ocell aprofitador, ja que pot fer servir un niu durant més d'un any. Tot i que actualment aquests ocells nien, en la seva major part, en edificis humans, en un inici, i ara també, de forma menys important, ho feien en cingleres de forma conjunta amb altres orenetes.

Reproducció de l'oreneta cuablanca

L'oreneta cuablanca és, per poder-la diferenciar de la resta d'orenetes, una oreneta més aviat petita, a causa en part de la cua curta, fa uns 12'5 cm de longitud. Per poder-la identificar, direm que la oreneta cuablanca té les parts baixes blanques, d'un blanc pur, no com altres orenetes que les tenen d'un blanc brut. A part de les zones baixes, també tenen el carpó ("ronyons") blanc. La resta del cos, és a dir, del cap del bec en amunt, l'esquena, les ales i la cua, és d'un negre blavós

que la fa molt bonica d'observar.

Les seves potes molt curtes i els seus peus són també emplomallats del mateix blanc pur. La seva cua és forçada i curta, es diferencia d'altres orenetes per no tenir llargues les plomes dels extrems de la cua.

Els joves es diferencien per tenir un "vernís" fosc al voltant del pit.

Té un volar ràpid i aleteja molt sovint, i ho fa servir per atrapar les seves preses al vol, aquestes preses són insectes i, en especial, formigues alades de diferents mides. S'atura sovint a terra i, a diferència dels falciots (tots negres), pot tornar a alçar el vol des de terra.

També és comú el comportament de veure aigua en ple vol, enfonsant a les basses, piscines, tolls... la part inferior del bec i volant durant uns instants a ran d'aigua.

L'oreneta cuablanca, com ja sabreu, només es troba entre nosaltres durant l'època de la reproducció: comença a aparèixer a finals de març però fins a l'abril no hi ha l'arribada més important. La tornada s'inicia a principis d'agost i el seu punt més alt és a l'octubre i dura fins a principis de novembre.

ALBERT CAMA TORRELL

Bibliografia

FERRER, X.; MARTINEZ, A.; MUNTANER, J. i d'altres: *Fauna dels Països Catalans*, Ocells II. Enciclopèdia Catalana, vol 4, Barcelona, 1994

PETERSON, R.; MOUNTFORT, G.; HOLLAND, P.A.D., *Guia dels ocells del País Catalans i d'Europa*, Ed. Omega, Barcelona, 1991

JONSSON, Lars: *Ocells d'Europa amb el Nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà*, Ed. Omega, Barcelona, 1994

LATORRE, J.A.: *Fauna vertebrada del Tarragonès*, Gràfiques Arrels, Constantí, 1995